

detsember 2012

**JUHEND PÄDEVATELE ASUTUSTELE JÄRGMISTE ELI
ÕIGUSAKTIDE JÄRGIMISE KONTROLLIMISEKS:**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004

ning

nõukogu 24. septembri 1990. aasta direktiiv 90/496/EMÜ toidu toitumisalase teabega märgistuse kohta

ning

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/46/EÜ toidulisandeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta,

et kehtestada märgistusel esitatud

toiteväärtuse lubatud hälbed

VASTUTUSEST LOOBUMINE

„Käesolev dokument ei ole õiguslikult siduv ja vaidluse korral lasub seaduse lõpliku tõlgendamise kohustus Euroopa Kohtul”

Märkus

Käesolev dokument on pidevalt arenev dokument, mida ajakohastatakse, et võtta arvesse pädevate asutuste kogemusi või esitatud teavet

1. SISSEJUHATUS

Toidu toitumisalase teabega märgistamiseks kehtestatud lubatud hälbed on olulised, kuna looduslike erinevustega seotud ning tootmis- ja säilitamisetapis asetleidvate kõikumiste tõttu ei sisalda toit alati täpselt märgistusel esitatud koguses toitaineid. Toidu toitainesisaldus ei tohiks siiski erineda märgistusel esitatud väärtustest sellisel määral, mis võib tarbijaid eksitada.

Käesolev dokument on koostatud komisjoni talituste ja liikmesriikide esindajate vastastikusel kokkuleppel. Dokumendis esitatud suuniseid ei või käsitleda õigusaktide ametliku tõlgendusena, kuna see on õigusasutuste, st riikide kohtute ja Euroopa Liidu Kohtu ainupädevuses.

Liikmesriikidele tuletatakse meelde, et kui käesolevas juhendis on kokkuleppele jõutud, peavad kõik mitmeaastased riiklikud kontrollikavad, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks)¹ (edaspidi „määrus (EÜ) nr 882/2004”) artikliga 41, sisaldama kõiki asjaomaste märgistamisnõuete järgimise kontrole, mida tehakse nimetatud lubatud hälbeid arvesse võttes. Ühtlasi peavad liikmesriigid esitama määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 44 kohaselt igal aastal komisjonile aruande nimetatud kontrollide tulemuste kohta. Liikmesriike kutsutakse üles esitama komisjonile järgmist teavet: tehtud katsete arv, kontrollitud toidukategooriad, katsete tulemused võrrelduna kontrollitud väärtustega ja tehtud otsused, nt meetmed, mida võeti, kui mõõdetud väärtus jäi esitatud väärtuse lubatud hälbest väljapoole. Saadud kogemuste põhjal võivad komisjon ja liikmesriigid arutada juhendi tulevasi muudatusi ja nendes kokku leppida. Huvirühmadega konsulteeritakse vastavalt.

Komisjoni soovitusel tuleks järgida pragmaatilist ja proportsionaalset lähenemisviisi ametlike kontrollide kohandamiseks käesoleva lubatud hälbeid käsitleva ELi juhendi alusel. Seepärast võiks kohaldada sujuva ülemineku perioodi, mis peaks lõppema hiljemalt 13. detsembril 2014. Ettevõtjaid tuleks vastavalt teavitada. Liikmesriigid, kellel on juba enne käesoleva juhendi avaldamist vastu võetud lubatud hälbeid käsitlevad kehtivad õigusaktid, võivad kaaluda sujuva ülemineku kohaldamist selliste toodete suhtes, mis on märgistatud enne sellist üleminekuperioodi või selle ajal.

1.1 Käesoleva juhendi reguleerimisala

Käesolev dokument (edaspidi „juhend”) on koostatud eesmärgiga anda liikmesriikide kontrolliasutustele ja toidukäitlejatele suuniseid toidu toitumisalase teabega märgistamiseks kehtestatud lubatud hälvete kohta. Lubatud hälbed tähendavad vastuvõetavaid erinevusi märgistusel esitatud toiteväärtuse ja ametlike kontrollide käigus kindlaks tehtud toiteväärtuse vahel, mis on seotud „toitumisalase teabe” või „toitumisalase teabe märgistusega”, nagu on kirjeldatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määruses (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele,² ja nõukogu 24. septembri 1990. aasta direktiivis 90/496/EMÜ toidu toitumisalase teabega märgistuse kohta³ ning „toidulisandite toitumisalase teabega märgistamisega”, nagu on kirjeldatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiivis 2002/46/EÜ toidulisandeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta⁴.

Käesolevat juhendit võib üldjuhul kohaldada ka siis, kui toitu märgistatakse toitumisalase teabega kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1925/2006/EÜ vitamiinide, mineraaltoitainete ja teatud muude ainete toidule lisamise kohta⁵ ja 20. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta

¹ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1–141.

² ELT L 304, 22.11.2011, lk 18.

³ EÜT L 276, 6.10.1990, lk 40.

⁴ EÜT L 183, 12.7.2002, lk 51.

⁵ ELT L 404, 30.12.2006, lk 26.

esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta⁶. Suunised selliste lubatud hälvete kohta on esitatud käesoleva dokumendi 3. ja 4. jaos.

Liikmesriikide kontrolliasutused mõõdavad toitainete ja muude ainete sisaldust toidus, et kontrollida selle vastavust toit- ja muude ainete sisaldusele, mis on täpsustatud määruse (EÜ) nr 1924/2006 lisas loetletud toitumisolaste väidete kasutustingimustes ja kõnealuse määruse rakendusmeetmetes sisalduvates tervisealaste väidete kasutustingimustes. Sellistes kontrollides rakendatavad lubatud hälbed on täpsustatud käesoleva dokumendi 5. jaos.

Liikmesriikide kontrolliasutused mõõdavad määruse (EÜ) nr 1925/2006 kohaselt toidule lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete sisaldust, et kontrollida selle vastavust toitumisolase teabe märgistusel esitatud toitainete sisaldusele. Sellistes kontrollides rakendatavad lubatud hälbed on täpsustatud käesoleva dokumendi 5. jaos.

Käesolev juhend ei hõlma toidule lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete sisalduse lubatud hälbeid, kui nende lisamine on riiklike sätete kohaselt kohustuslik, nagu on osutatud määruse (EÜ) nr 1925/2006 artiklis 11. Lisaks ei hõlma käesolev juhend Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta direktiivi 2009/39/EÜ (eritoiduks ettenähtud toiduainete kohta)⁷ reguleerimisalasse kuuluvate toitade esitatud väärtuste lubatud hälbeid.

1.2 Märgistusel esitatud toiteväärtuse kontrolli õiguslik raamistik

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 178/2002 (millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused)⁸ (üldised toidualased õigusnormid) artiklis 17 on sätestatud, et liikmesriikidel on kohustus jõustada toidualased õigusnormid ning jälgida ja kontrollida, et toidu- ja söödakäitlejad täidaksid toidualaste õigusnormide asjakohaseid nõudeid kõigil tootmis-, töötlemis- ja turustamisetappidel. Selleks kasutavad liikmesriigid ametlike kontrollide süsteemi ning muid asjaoludele vastavaid toiminguid.

Määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklis 3 on sätestatud, et liikmesriigid tagavad ametlike kontrollide korrapärase tegemise riskidest lähtuvalt ja asjakohase sagedusega, et saavutada käesoleva määruse eesmärgid, võttes arvesse:

- riske, mis on kindlaks tehtud seoses loomadega, sööda või toiduga, sööda- või toidukäitlemisettevõtjatega, sööda või toidu kasutamise või mis tahes protsessi, materjali, aine, tegevuse või menetlusega, mis võib mõjutada sööda või toidu ohutust, loomatervishoidu või loomade heaolu;
- sööda- või toidukäitlejate varasemat tegevust seoses sööda- või toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise;
- kõikide juba tehtud enesekontrollide usaldusväärsust; ning
- mis tahes teavet, mis võib viidata nõuete rikkumisele.

Ametlikke kontrole kohaldatakse ühtviisi hoolikalt nii liidust väljaveo, liidusisese turuleviimise kui ka kolmandatest riikidest sisseveo suhtes. Liikmesriigid võtavad ka vajalikud meetmed tagamaks, et teise liikmesriiki lähetamiseks ettenähtud tooteid kontrollitakse sama hoolikalt, nagu neid, mis on mõeldud nende oma territooriumil turuleviimiseks.

⁶ ELT L 404, 30.12.2006, lk 9.

⁷ ELT L 124, 20.5.2009, lk 21.

⁸ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

Märgistusel esitatud toiteväärtuse kontrolli suhtes kohaldatakse lisaks eespool nimetatud üldistele kontrollisätetele kolme õigusakti.

- **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele**
- **Nõukogu 24. septembri 1990. aasta direktiiv 90/496/EMÜ toidu toitumisalase teabega märgistuse kohta**
- **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/46/EÜ toidulisandeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta**

Määrust (EL) nr 1169/2011 kohaldatakse alates 13. detsembrist 2014 ja samal ajal tunnistatakse kehtetuks direktiiv 90/496/EMÜ.

Ilma et see piiraks eri õigusaktide erisätete kohaldamist, kehtivad ühes või mitmes kolmest eespool nimetatud õigusaktist sisalduvad toitumisalase teabe märgistuse eeskirjad ka määruste (EÜ) nr 1924/2006/EÜ, (EÜ) nr 1925/2006/EÜ ja direktiivi 2009/39/EÜ suhtes.

Direktiivis 90/496/EMÜ ja määrukses (EL) nr 1169/2011 on osutatud, et energia- ja toitainesisaldus tuleks märkida kui keskmine väärtus, mis tähendab kõnealuse toidu toitainesisaldust kõige paremini väljendavat väärtust ning milles võetakse arvesse toiduainete looduslike ja hooajaliste erinevustega seotud kõikumisi, tarbimismustreid ja muid tegureid, mille tõttu tegelik väärtus võib muutuda. Vastavalt konkreetsele juhule peavad esitatud väärtused olema keskmised väärtused, mille aluseks on:

- a) tootja analüüs toidu kohta;
- b) arvutus kasutatud koostisosade teadaolevate või tegelike keskmiste väärtuste järgi;
- c) arvutus üldiselt kehtivate ja heakskiidetud andmete järgi.

2. ÜLDPÕHIMÕTTED

Toote tegelik toitainesisaldus võib erineda märgistusel esitatud väärtusest selliste tegurite tõttu nagu väärtuste allikas (kirjandusest võetud väärtused, mis on arvutatud retsepti ja mitte analüüsi põhjal), analüüsi täpsus, toorainete varieeruvus, töötlemise mõju, toitaine stabiilsus ning säilitustingimused ja -aeg.

2.1 Lubatud hälbed ja toidu ohutusega seotud küsimused

Kui toidule lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete, sealhulgas toidulisandite suhtes kehtestatakse lubatud hälbed, tuleb arvesse võtta toidu ohutust. Vitamiinide ja mineraaltoitainete ülemäärane tarbimine võib avaldada kahjulikku mõju, mistõttu tuleb kindlaks määrata nimetatud ainete maksimumsisaldus, kui neid lisatakse toidule või kui need sisalduvad toidulisandites. Vitamiinide ja mineraaltoitainete maksimumsisaldused on kehtestatud määruses (EÜ) nr 1925/2006 vitamiinide, mineraaltoitainete ja teatud muude ainete toidule lisamise kohta ja direktiivis 2002/46/EÜ toidulisandeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta. Esitatud väärtuse lubatud hälbe vahemik võib ületada toidule, sealhulgas toidulisanditele, lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete maksimumsisaldust, mida on ELi tasandil ühtlustatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 1925/2006 vitamiinide, mineraaltoitainete ja teatud muude ainete toidule lisamise kohta ja direktiiviga 2002/46/EÜ toidulisandeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta. Sel juhul on maksimumsisaldus olulisem kui esitatud väärtuse lubatud hälbe ja esitatud väärtuse lubatud hälbe suurim väärtus piirneb sellega.

Kui toidus ja toidulisandites sisalduvate maksimumkoguste suhtes ei ole kindlaks määratud ühtlustatud eeskirju, võivad liikmesriigid kehtestada siseriiklikud eeskirjad vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 34 ja 36. Seda tehes peavad nad siiski ühtlasi järgima määruses (EÜ) nr 1925/2006 ja direktiivis 2002/46/EÜ sätestatud kriteeriume. Kui esitatud väärtuse lubatud hälbe vahemik ületab liikmesriikide siseriiklikes eeskirjades kehtestatud maksimumsisaldust, võib selliseid juhtumeid Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 34 ja 36 kohaselt käsitleda vastavalt enne käesoleva juhendi heakskiitmist kehtinud tavale ning sel juhul peavad liikmesriigid samuti järgima määruses (EÜ) nr 1925/2006 ja direktiivis 2002/46/EÜ sätestatud kriteeriume.

Kui ELi õigusaktidega kehtestatakse toidule ja toidulisanditele lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete maksimumsisaldust käsitlevad ühtlustatud eeskirjad, tuleks kaaluda käesoleva juhendi läbivaatamise vajadust.

2.2 Nõuetele vastavus säilivusaja jooksul

Mõõdetud väärtus peaks püsima esitatud väärtuse lubatud hälbe piires kogu säilivusaja jooksul.

2.3 Käesoleva juhendi 3. ja 5.2. jao esitatud lubatud hälbe vahemike kohaldamine

Toidu toitumisealase teabega märgistamiseks kehtestatud lubatud hälbed on olulised, kuna looduslike kõikumiste ning tootmis- ja säilitamisetapis asetleidvate kõikumiste tõttu ei sisalda toit alati täpselt märgistusel esitatud koguses energiat ja toitaineid. Toidu toitainesisaldus ei tohiks siiski erineda märgistusel esitatud väärtustest sellisel määral, mis võib tarbijaid eksitada. Vastavalt konkreetsele juhule peavad esitatud väärtused olema keskmised väärtused, mille aluseks on:

- a) tootja analüüs toidu kohta;
- b) arvutus kasutatud koostisosade teadaolevate või tegelike keskmiste väärtuste järgi; või
- c) arvutus üldiselt kehtivate ja heakskiidetud andmete järgi.

Olenemata sellest, kuidas toitumisalane teave on saadud, peaksid toidukäitlejad tegutsema heas usus, et tagada nimetatud teabe võimalikult suur täpsus. Eelkõige peaksid esitatud väärtused olema võimalikult sarnased eri toidupartiide keskmistele väärtustele ja neid ei tohiks kehtestada kindlaksmääratud lubatud hälbe vahemiku ülem- ega alampiiril. Selliste toitainete puhul, mille tarbimist soovitakse enamasti piirata (nagu rasvad, süsivesikud ja sool/naatrium), ei tohiks esitatud väärtusi kehtestada lubatud hälbe vahemiku alampiiril, kui mõõdetud või arvutatud keskmine väärtus oleks esitatud väärtusest suurem. Selliste toitainete puhul, mida soovitakse enamasti rohkem tarbida, ei tohiks esitatud väärtusi kehtestada lubatud hälbe vahemiku ülempiiril, kui mõõdetud või arvutatud keskmine väärtus oleks esitatud väärtusest väiksem.

2.4 Tegurid, mida tuleb arvesse võtta, kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbest välja

Kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse hälbest välja, tuleks sellist olukorda eraldi hinnata otsustamiseks, kas on vaja võtta teatavaid meetmeid. Selleks tuleb kaaluda näiteks järgmisi tegureid:

- a) asjaomane toitaine,
- b) kõrvalekalde ulatus,
- c) kõrvalekalde olemus (üle- või alahindamine), mis on seotud asjaomase toitaiega,
- d) toitaine suur looduslike erinevustega seotud kõikumine, sealhulgas hooajalisus,
- e) toitainete eriti kiire lagunemine teatavates toidumaatriksites,
- f) toitainete suur analüütiline kõikumine teatavates toidumaatriksites,
- g) toote eriti madal homogeensus, mis toob kaasa toote toitainesalduse eriti suure kõikumise, mida proovivõtumenetlus ei korva,
- h) enamik partiist võetud proove jääb lubatud hälbe vahemikku, kui selline teave on olemas,
- i) esitatud toiteväärtust käsitleva tootja tegevuse kehtivus,
- j) ettevõtja enesekontrolli üldine toimimine,
- k) ettevõtja varasemad probleemid või tema suhtes kohaldatud sanktsioonid.

Nimetatud tegurid mõjutavad ka sanktsioonide ulatust, kui neid peetakse vajalikuks. Sanktsioonid võivad olla näiteks laiendatud suunised, hoiatused, jõustamisteede või trahvid.

Tootjatel võidakse paluda esitada lubatud hälbest kõrvalekaldumise põhjused ja täpsem teave eripõhjuste kohta.

3. MUUDE TOITUDE KUI TOIDULISANDITE TOITUMISALASE TEABE LUBATUD HÄLBED

Toitumisalase teabe suhtes, mis hõlmab toitaineid, mille kohta esitatakse toitumis- või tervisealane väide määruse 1924/2006/EÜ kohaselt, samuti määruse 1925/2006/EÜ kohaselt lisatud vitamiinide ja mineraaltoitainete suhtes võidakse kohaldada erinevaid lubatud hälbeid, mis on täpsustatud 5. jaos.

Lubatud hälbe loetletud väärtused sisaldavad mõõdetud väärtusega seotud mõõtemääramatust. Seega ei ole mõõtemääramatust vaja enam arvesse võtta, kui otsustatakse, kas mõõdetud väärtus vastab esitatud väärtusele.

Tabel 1: Muude toitude kui toidulisandite lubatud hälbed, mis sisaldavad mõõtemääramatust

	Toitude lubatud hälbed (sealhulgas mõõtemääramatus)	
Vitamiinid	+50 %**	-35 %
Mineraaltoitained	+45 %	-35 %
Süsivesikud	<10 g / 100 g:	±2 g
Suhkrud	10–40 g / 100 g:	±20 %
Valgud	>40 g / 100 g:	±8 g
Kiudained		
Rasvad	<10 g / 100 g:	±1,5 g
	10–40 g / 100 g:	±20 %
	>40 g / 100 g:	±8 g
Küllastunud rasvhapped, Monoküllastumata rasvhapped Polüküllastumata rasvhapped	<4 g / 100 g:	±0,8 g
	≥4g / 100 g:	±20 %
Naatrium	<0,5 g / 100 g:	±0,15 g
	≥0,5 g / 100 g:	±20 %
Sool	<1,25 g / 100 g:	±0,375 g
	≥1,25 g / 100 g:	±20 %

** vedelikes sisalduva C-vitamiini puhul võidakse lubada suuremat lubatud hälbe ülempiiri

Näide 1

- Toiduaine, milles on toitumisalase teabe kohaselt 8,5 g suhkruid ja mille suhkruisalduse kohta ei ole väidet esitatud.
- 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt tähendab see 8,45–8,54 g suhkruid / 100 g
- Lubatud hälbe alampiiir: alumine väärtus (8,45) miinus 3. jaos esitatud suhkrute lubatud hälbe alampiiir, mis on 2 g; $8,45 - 2 = 6,45$ g / 100 g; 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on väikseim lubatud hälve 6,5 g/100 g.
- Lubatud hälbe ülempiir: ülemine väärtus (8,54) pluss 3. jaos esitatud suhkrute lubatud hälbe ülempiir, mis on 2 g; $8,54 + 2 = 10,54$ g / 100 g; 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on suurim lubatud hälve 11 g / 100 g.
- Kui ametliku kontrolli käigus leitakse suhkruisaldus, mis on:
 - vahemikus 6,5–11 g / 100 g, loetakse kõnealune toode kooskõlas 3. jaos sätestatud kriteeriumidega lubatud hälbe vahemikku kuuluvaks;
 - esitatud väärtuse (8,5 g) ja lubatud hälbe ülempiiri vahel, tuleks kaaluda 2.3. jao nõuetele vastavuse kontrollimist;

- väljaspool vahemikku 6,5–11 g / 100 g, tuleks arvesse võtta 2.4. jagu, milles tuuakse näiteid tegurite kohta, millega tuleb arvestada, kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbest välja.

4. VITAMIINIDE JA MINERAALTOITAINETE LUBATUD HÄLBED TOIDULISANDITES

Vitamiinide ja mineraaltoitainete lubatud hälbed toidulisandites määratakse kindlaks kõiki kõikumistegureid arvestades: lubatud hälbe loetletud väärtused sisaldavad mõõdetud väärtusega seotud mõõtemääramatust. Seega ei ole mõõtemääramatust vaja enam arvesse võtta, kui otsustatakse, kas mõõdetud väärtus vastab esitatud väärtusele.

Tabel 2: Toidulisandite lubatud hälbed, sealhulgas mõõtemääramatus

	Toidulisandite lubatud hälbed (sealhulgas mõõtemääramatus)	
Vitamiinid	+50 %**	-20 %
Mineraaltoitained	+45 %	-20 %

** vedelikes sisalduva C-vitamiini puhul võidakse lubada suuremat lubatud hälbe ülempiiri

Näide 2

- Toidulisand, milles on toitumisalase teabe kohaselt 125 µg foolhapet ühiku kohta ja mille foolhappesisalduse kohta ei ole väidet esitatud.
- 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt tähendab see 124,5–125,4 µg foolhapet ühiku kohta.
- Lubatud hälbe alampiir: alumine väärtus (124,5) miinus 4. jaos esitatud vitamiinide lubatud hälbe alampiir, mis on 20 % (20 % 124,5-st = 24,9); $124,5 - 24,9 = 99,6$ µg ühiku kohta ja 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on väikseim lubatud hälve 99,6 µg ühiku kohta.
- Lubatud hälbe ülempiir: ülemine väärtus (125,4) pluss 4. jaos esitatud vitamiinide lubatud hälbe ülempiir, mis on 50 % (50 % 125,4-st = 62,7); $125,4 + 62,7 = 188,1$ µg ühiku kohta ja 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on suurim lubatud hälve 188 µg ühiku kohta.
- Kui ametliku kontrolli käigus leitakse foolhappesisaldus, mis on:
 - vahemikus 99,6–188 µg ühiku kohta, loetakse kõnealune toode kooskõlas 4. jaos sätestatud kriteeriumidega lubatud hälbe vahemikku kuuluvaks;
 - väljaspool vahemikku 99,6–188 µg ühiku kohta, tuleks arvesse võtta 2.4. jagu, milles tuuakse näiteid tegurite kohta, millega tuleb arvestada, kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbest välja.

5. LUBATUD HÄLBED TOITAINETE JA MUUDE AINETE SISALDUSE JA MÄÄRUSES (EÜ) NR 1924/2006/EÜ SÄTESTATUD SISALDUSE VASTAVUSE KONTROLLIMISEKS NING MÄÄRUSE (EÜ) NR 1925/2006/EÜ KOHASELT TOITUDELE LISATAVATE VITAMIINIDE JA MINERAALTOITAINETE SISALDUSE KONTROLLIMISEKS

Käesolevat jagu kohaldatakse toitainete ja muude ainete suhtes, mille kohta on määruse (EÜ) nr 1924/2006/EÜ kohaselt esitatud toitumis- või tervisealane väide, ning määruse (EÜ) nr 1925/2006/EÜ kohaselt lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete suhtes.

Liikmesriikide kontrolliasutused mõeldavad toitudes toitainete ja muude ainete sisaldust, et kontrollida selliste toodete, mille kohta on esitatud toitumis- või tervisealane väide, vastavust toitainete ja muude ainete sisaldusele, mis on täpsustatud nimetatud väidete kasutustingimustes. Toitumisalaste väidete kasutustingimused on sätestatud määruse (EÜ) nr 1924/2006 (toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta) lisas ning tervisealaste väidete kasutustingimused on sätestatud tervisealaseid väiteid lubavates rakendusmeetmetes. Määruse (EÜ) nr 1924/2006 lisas täpsustatud toitainesisalduse näited on rasvasisaldus väite „madala rasvasisaldusega” puhul, vitamiini- või mineraaltoitainesisaldus väite „allikas” puhul või tervisealaste väidete kasutustingimustes täpsustatud eri ainete sisaldus. Kõik lubatud toitumis- ja tervisealased väited ja nende kasutustingimused avaldatakse toitumis- ja tervisealaste väidete Euroopa Liidu registris⁹.

Lisaks mõeldavad liikmesriikide kontrolliasutused määruse (EÜ) nr 1925/2006 kohaselt toidule lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete sisaldust, et kontrollida vastavust toitumisalase teabe märgistusel esitatud vitamiinide ja mineraaltoitainete sisaldusele.

Olenemata sellest, kas 5.1., 5.2., 5.3. või 5.4. jao sätteid kohaldatakse, ei tohiks sisaldus määruse (EÜ) nr 1925/2006 (vitamiinide, mineraaltoitainete ja teatud muude ainete toidule lisamise kohta) ja direktiivi 2002/46 (toidulisandeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) sätete kohaselt ületada ELi tasandil ühtlustatud vitamiinide ja mineraaltoitainete maksimumsisaldust. Kui toidus ja toidulisandites sisalduvate maksimumkoguste suhtes ei ole kindlaks määratud ühtlustatud eeskirju, võivad liikmesriigid kehtestada siseriiklikud eeskirjad vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 34 ja 36. Seda tehes peavad nad siiski ühtlasi järgima määruses (EÜ) nr 1925/2006 ja direktiivis 2002/46/EÜ sätestatud kriteeriume. Kui esitatud väärtuse lubatud hälbe vahemik ületab liikmesriikide siseriiklikes eeskirjades kehtestatud maksimumsisaldust, võib selliseid juhtumeid Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 34 ja 36 kohaselt käsitleda vastavalt enne käesoleva juhendi heakskiitmist kehtinud tavale ning sel juhul peavad liikmesriigid samuti järgima määruses (EÜ) nr 1925/2006 ja direktiivis 2002/46/EÜ sätestatud kriteeriume.

5.1 Selliste toitainete või muude ainete esitatud väärtused, mille kohta on esitatud väited, on samad kui toitainete või muude ainete nimetatud väidete kasutustingimustes sätestatud sisaldus või toidule lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete esitatud väärtused on samad kui selliste vitamiinide ja mineraaltoitainete miinimumsisaldus, mis peavad määruse (EÜ) nr 1925/2006 kohaselt toidus olema

Tagamaks, et toitumis- ja tervisealased väited ei eksita tarbijaid, eelkõige juhul, kui väidetav toitumisalane ja/või füsioloogiline mõju saavutatakse, kui toidus on teatav kogus toitaineid või muud ainet, mille kohta väide on esitatud, kohaldatakse lubatud hälvet, mis hõlmab üksnes mõõtemääramatust,¹⁰ kasutustingimustes täpsustatud toitainete või muude ainete esitatud sisalduse ühele poolele. Esitatud sisalduse teise poole suhtes

⁹ <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>.

¹⁰ Mõõtemääramatus määratakse kindlaks iga analüüsitud väärtuse kohta.

võidakse kohaldada hälvet, mis on mõõtemääramatusest suurem. Toitumis- ja tervisealaste väidete kasutamiseks võib toitainete ja muude ainete sisaldus olla nii miinimum- kui ka maksimumtasemel. Kui kindlaks on määratud üksnes maksimumsisaldus, kuid puudub miinimumsisaldus, kohaldatakse maksimumtasandi kõrvalekalletele üksnes mõõtemääramatust, samas kui miinimumtasandi kõrvalekaldeid võidakse lubada tabelis 3 esitatud lubatud hälbe vahemikus (vastavalt „lubatud hälbe 1. pool” või „lubatud hälbe 2. pool”). Kui kindlaks on määratud üksnes miinimumsisaldus, kuid puudub maksimumsisaldus, kohaldatakse miinimumtasandi kõrvalekalletele üksnes mõõtemääramatust, samas kui maksimumtasandi kõrvalekaldeid võidakse lubada tabelis 3 esitatud lubatud hälbe ülemises vahemikus (vastavalt „lubatud hälbe 1. pool” või „lubatud hälbe 2. pool”).

Vitamiinide ja mineraaltoitainete puhul kohaldatakse miinimumtasandi kõrvalekalletele üksnes mõõtemääramatust, samas kui maksimumtasandi kõrvalekaldeid võidakse lubada tabelis 3 esitatud lubatud hälbe ülemises vahemikus („lubatud hälbe 1. pool”). Lisaks mõõdavad liikmesriikide kontrolliasutused määruse (EÜ) nr 1925/2006 kohaselt toidule lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete sisaldust, et kontrollida vastavust toitumisalase teabe märgistusel esitatud vitamiinide ja mineraaltoitainete sisaldusele. Alumisele poolele, st väärtustele, mis jäävad allapoole toidule lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete esitatud väärtusi, kohaldatakse lubatud hälvet, mis jääb üksnes mõõtemääramatuse piiresse, samas kui esitatud väärtustest ülevalpool võidakse lubada esitatud väärtuste kõrvalekaldeid tabelis 3 esitatud lubatud hälbe ülemises vahemikus („lubatud hälbe 1. pool”).

Tabel 3: Toidu ja toidulisandite lubatud hälbed toitainete ja muude ainete sisalduse ja määruises 1924/2006/EÜ sätestatud sisalduse vastavuse kontrollimiseks ning määruse 1925/2006/EÜ kohaselt toitudele lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete sisalduse kontrollimiseks

	Toidu ja toidulisandite lubatud hälbed	
	Lubatud hälbe 1. pool (sisaldab mõõtemääramatust täpsustatud poolel, + või -)	Lubatud hälbe 2. pool
Vitamiinid	+50 %**	– mõõtemääramatus
Mineraaltoitained	+45 %	– mõõtemääramatus
Süsivesikud*	<10 g / 100 g: +4 g	– mõõtemääramatus
Valgud*	10–40 g / 100 g: +40%	– mõõtemääramatus
Kiudained*	>40 g / 100 g: +16 g	– mõõtemääramatus
Suhkrud*	<10 g / 100 g: -4 g	+ mõõtemääramatus
	10–40 g / 100 g: -40%	+ mõõtemääramatus
	>40 g / 100 g: -16 g	+ mõõtemääramatus
Rasvad*	<10 g / 100 g: -3 g	+ mõõtemääramatus
	10–40 g / 100 g: -40%	+ mõõtemääramatus
	>40 g / 100 g: -16 g	+ mõõtemääramatus
Küllastunud rasvhapped*	<4 g / 100 g: -1,6 g	+ mõõtemääramatus
	≥4g / 100 g: -40%	+ mõõtemääramatus
Monoküllastumata rasvhapped*	<4 g / 100 g: +1,6 g	– mõõtemääramatus
Polüküllastumata rasvhapped*	≥4g / 100 g: +40%	– mõõtemääramatus
Naatrium	<0,5 g / 100 g: -0,3 g	+ mõõtemääramatus
	≥0,5 g / 100 g: -40%	+ mõõtemääramatus
Sool	<1,25 g / 100 g: -0,75 g	+ mõõtemääramatus
	≥1,25 g / 100 g: -40%	+ mõõtemääramatus

*Ei kohaldata alamkategooriate suhtes

** vedelikes sisalduva C-vitamiini puhul võidakse lubada suuremat lubatud hälbe ülempiiri

Näide 3

- Toiduaine, millele on lisatud C-vitamiini ja väide „C-vitamiini allikas” ja mis ei sisalda looduslikult C-vitamiini
 - Väite kasutustingimused: 15 % päevasest võrdluskogusest (80 mg) / 100 g = 12 mg C-vitamiini / 100 g
 - Toote toitumisalane teave: C-vitamiin: 12 mg / 100 g
 - 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt tähendab see 11,5–12,4 mg C-vitamiini / 100 g
1. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks C-vitamiini sisaldus 9,6 mg / 100 g, asjaomane mõõtemääramatus on ± 1,92 mg / 100 g (kõnealusel analüüsis arvestatakse mõõtemääramatuseks 20 %): 9,6 + 1,92 = 11,52; nimetatud toode loetakse 5.1. jaos sätestatud kriteeriumide kohaselt lubatud hälbe vahemikku kuuluvaks.
2. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks C-vitamiini sisaldus 9,5 mg ± 1,9 mg / 100 g (kõnealusel analüüsis arvestatakse mõõtemääramatuseks 20 %): väärtus on 5.1. jaos sätestatud kriteeriumide kohaselt lubatud hälbe alampiirist väljas ja arvesse tuleks võtta 2.4. jagu, milles tuuakse näiteid tegurite kohta, millega tuleb arvestada, kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbest välja.
3. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks C-vitamiini sisaldus 17 mg / 100 g, mis jääb 5.1. jaos sätestatud kriteeriumide kohaselt lubatud hälbe ülemisse vahemikku; lubatud hälbe ülempiir võrdub ülemine väärtus (siin 12,4 mg) pluss tabelis 3 esitatud C-vitamiini lubatud hälbe ülempiir, mis on 50 %;

50 % 12,4-st = 6,2); $12,4 + 6,2 = 18,6$ mg / 100 g ja 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on suurim lubatud hälve 19 mg / 100 g.

4. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks C-vitamiini sisaldus 23 mg / 100 g, mis on 5.1. jaos sätestatud kriteeriumide kohaselt lubatud hälbe ülemisest vahemikust väljas (vt 3. juhtum); arvesse tuleks võtta 2.4. jagu, milles tuuakse näiteid tegurite kohta, millega tuleb arvestada, kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbest välja.

Näide 4

- Toiduaine, mille kohta on esitatud väide „vähendatud rasvasisaldusega”, sarnase toote rasvasisaldus on 40 g
- Väite kasutustingimused: vähemalt 30 % vähem rasva sarnase tootega võrreldes
- Toote toitumisalane teave: rasva: 28 g / 100 g
- 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt tähendab see 27,5–28,4 g rasva / 100 g

1. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks rasvasisaldus 29 g / 100 g, asjaomane mõõtemääramatus on $\pm 0,87$ g / 100 g (kõnealusel analüüsis arvestatakse mõõtemääramatuseks ± 3 %); toode tunnistatakse 5. jaos sätestatud kriteeriumide kohaselt lubatud hälbe vahemikku kuuluvaks, kuna kindlaksmääratud väärtus miinus asjaomane mõõtemääramatus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbe vahemikku; $29 - 0,87 = 28,13$ g / 100 g ja 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on suurim lubatud hälve 28 g / 100 g.

2. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks rasvasisaldus $30 \pm 0,9$ mg / 100 g (kõnealusel analüüsis arvestatakse mõõtemääramatuseks ± 3 %); väärtus on lubatud hälbe ülempiirist väljas, kuna kindlaksmääratud väärtus miinus asjaomane mõõtemääramatus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbe vahemikust välja: $30 - 0,9 = 29,1$ g / 100 g ja 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on suurim lubatud hälve 29 g / 100 g ja arvesse tuleks võtta 2.4. jagu, milles tuuakse näiteid tegurite kohta, millega tuleb arvestada, kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbest välja.

3. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks rasvasisaldus 20 g / 100 g, mis jääb 5. jaos sätestatud kriteeriumide kohaselt lubatud hälbe alumisse vahemikku; lubatud hälbe alampiir võrdub alumine väärtus (antud juhul 27,5 g) miinus (tabelis 3 esitatud teabe kohaselt) 40 % 27,5-st, mis on 11 g; $27,5 - 11 = 16,5$ g / 100 g, ümardatuna 17 g / 100 g.

4. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks rasvasisaldus 16 g / 100 g, mis on 5. jaos sätestatud kriteeriumide kohaselt lubatud hälbe alumisest vahemikust väljas (vt 3. juhtum); arvesse tuleks võtta 2.4. jagu, milles tuuakse näiteid tegurite kohta, millega tuleb arvestada, kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbest välja.

5.2 Selliste toitainete või muude ainete esitatud väärtused, mille kohta on esitatud väited, ületavad nimetatud väidete kasutustingimustes sätestatud miinimumtaset või jäävad allapoole maksimumtaset sellisel määral, et kui kõnealuste esitatud väärtuste suhtes kohaldatakse tabelis 1 (muud toidud kui toidulisandid) või tabelis 2 (toidulisandid) loetletud lubatud hälbeid, ei kattuks üldine lubatud hälbe vahemik nimetatud väidete kasutustingimustes sätestatud toitainete või muude ainete sisaldusega või

toidule lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete esitatud väärtused ületavad vitamiinide ja mineraaltoitainete miinimumtaset, mida toit peab määruse (EÜ) nr 1925/2006 sätete kohaselt sisaldama, sellisel määral, et kui tabelis 1 loetletud lubatud hälbeid kohaldatakse kõnealuste esitatud väärtuste suhtes, ei kattuks üldine lubatud hälbe vahemik vitamiinide ja mineraaltoitainete miinimumtasemega, mida toit peab määruse (EÜ) nr 1925/2006 sätete kohaselt sisaldama

Sellisel juhul kohaldatakse lubatud hälbeid tabelist 1 (muud toidud kui toidulisandid) ja tabelist 2 (toidulisandid).

Näide 5

- Toiduaine, millele on lisatud C-vitamiini ja mille kohta ei ole esitatud väidet

- C-vitamiini miinimumsisaldus 100 g tootes: 15 % päevasest võrdluskogusest (80 mg) / 100 g = 12 mg C-vitamiini / 100 g
- Toote toitumisalane teave: C-vitamiin: 24 mg / 100 g
- 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt tähendab see 23,5–24,4 mg C-vitamiini / 100 g
- Kui kohaldatakse tabelis 1 esitatud C-vitamiini lubatud hälbeid (-35 % +50 %), saadakse tulemuseks lubatud hälbe alampiir: alampiir (23,5) miinus 35 %; (35 % 23,5-st = 8,225 mg) = 15,275 mg / 100 g ja 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on väikseim lubatud hälve 15 mg / 100 g; nimetatud väärtus ületab tootes nõutavat miinimumsisaldust (12 mg / 100 g), seega kohaldatakse 5.2. jaos selgitatud sätteid ja tabelis 1 loetletud lubatud hälbeid.
- Lubatud hälbe ülempiir: ülemine väärtus (24,4) pluss 3. jao tabelis 1 esitatud C-vitamiini lubatud hälbe ülempiir, mis on 50 % (50 % 24,4-st = 12,2 mg) = 36,6 mg / 100 g, ja 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on suurim lubatud hälve 37 mg / 100 g.
- Kui ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks C-vitamiini sisaldus, mis on:
 - vahemikus 15–37 mg / 100 g, loetakse kõnealune toode kooskõlas 5.2. jaos sätestatud kriteeriumidega lubatud hälbe vahemikku kuuluvaks;
 - esitatud väärtuse ja lubatud hälbe alampiiri vahel, tuleks kaaluda 2.3. jao nõuetele vastavuse kontrollimist;
- - väljaspool vahemikku 15–37 mg / 100 g, tuleks arvesse võtta 2.4. jagu, milles tuuakse näiteid tegurite kohta, millega tuleb arvestada, kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbest välja.

5.3 Selliste toitainete või muude ainete esitatud väärtused, mille kohta on esitatud väited, ületavad nimetatud väidete kasutustingimustes sätestatud miinimumsisaldust või jäävad allapoole maksimumsisaldust sellisel määral, et kui kõnealuste esitatud väärtuste suhtes kohaldatakse tabelis 1 (muud toidud kui toidulisandid) või tabelis 2 (toidulisandid) loetletud lubatud hälbeid, kattuks üldine lubatud hälbe vahemik nimetatud väidete kasutustingimustes sätestatud toitainete või muude ainete sisaldusega või

toidule lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete esitatud väärtused ületavad vitamiinide ja mineraaltoitainete miinimumtaseme, mida toit peab sisaldama, määruse (EÜ) nr 1925/2006 sätete kohaselt sellisel määral, et kui tabelis 1 loetletud lubatud hälbeid kohaldatakse kõnealuste esitatud väärtuste suhtes, kattuks üldine lubatud hälbe vahemik vitamiinide ja mineraaltoitainete miinimumtasemega, mida toit peab määruse (EÜ) nr 1925/2006 sätete kohaselt sisaldama

Sellisel juhul ja kui toitainete või muude ainete kohta on esitatud toitumis- või tervisealane väide, kohaldatakse tabeli 3 veerus „lubatud hälbe 1. pool” täpsustatud üldist lubatud hälbe vahemikku selliste toitainete või muude ainete miinimum- või maksimumsisalduse suhtes, mille kohta on esitatud väited, nimetatud väidete kasutustingimuste kohaselt.

Toitudele määruse (EÜ) nr 1925/2006 kohaselt lisatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete puhul kohaldatakse tabeli 3 veerus „lubatud hälbe 1. pool” täpsustatud lubatud hälbe vahemikku selliste vitamiinide ja mineraaltoitainete miinimumtaseme suhtes, mida toit peab määruse (EÜ) nr 1925/2006 sätete kohaselt sisaldama.

5.3. jaos kirjeldatud lubatud hälbe väärtused sisaldavad mõõdetud väärtusega seotud mõõtemääramatust. Seega ei ole mõõtemääramatust vaja enam arvesse võtta, kui otsustatakse, kas mõõdetud väärtus vastab esitatud väärtusele.

Näide 6

- Tahke toiduaine, mille kohta on esitatud väide „madala suhkrusisaldusega”
- Väite kasutustingimused: kuni 5 g suhkruid / 100 g
- Toote toitumisalane teave: suhkrud: 4,1 g / 100 g

- 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt tähendab see 4,05–4,14 g suhkruid / 100 g
- Kui kohaldatakse tabelis 1 esitatud suhkrute lubatud hälbeid (± 2 g), saadakse tulemuseks lubatud hälbe ülempiir: ülemine väärtus (4,14) + 2 g = 6,14 g / 100 g ja 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on suurim lubatud hälve 6,1 g / 100 g; tabelis 1 esitatud lubatud hälbe vahemik kattuks esitatud väite kasutustingimuste kohaselt maksimumsisaldusega 5 g suhkruid / 100 g. Seega kohaldatakse 5.3. jaos selgitatud sätteid; tabeli 3 veerus „lubatud hälbe 1. pool” määratletud suurusklassi (-4 g) kohaldatakse väite kasutustingimustes sätestatud suhkrute maksimumtaseme (5 g) suhtes. 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on suurim lubatud hälve 5,0 g ja väiksem lubatud hälve 1,0 g.
- Kui ametliku kontrolli käigus leitakse suhkruisaldus, mis on:
 - - vahemikus 1,0–5,0 g / 100 g, loetakse kõnealune toode kooskõlas 5.3. jaos sätestatud kriteeriumidega lubatud hälbe vahemikku kuuluvaks;
 - - vahemikust 1,0–5,0 g / 100 g väljas, tuleks arvesse võtta 2.4. jagu, milles tuuakse näiteid tegurite kohta, millega tuleb arvestada, kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbest välja.

5.4 Toitainete või muude ainete kohta esitatakse väide, milles täpsustatakse sisaldus, mis ületab nimetatud väidete kasutustingimustes sätestatud miinimumsisaldust või jääb allapool maksimumsisaldust

Tagamaks, et toitumis- ja tervisealased väited ei eksita tarbijaid, kohaldatakse antud juhul 5.1. jao sätteid.

Näide 7

- Toiduaine, mille kohta on esitatud väide „kõrge kiudainesisaldusega, sisaldab 12 g kiudaineid 100 g kohta” ja mis sisaldab üksnes 2 g kiudaineid 100 kcal kohta
- Väite kasutustingimused: vähemalt 6 g kiudaineid / 100 g
- Toote toitumisalane teave: kiudained: 12 g / 100 g
- 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt tähendab see 11,5–12,4 g kiudaineid / 100g
- Väites on esitatud kiudainesisaldus, mis ületab sellise väite kasutustingimustes sätestatud miinimumsisaldust (6 g / 100 g). Seepärast kohaldatakse 5.4. jaos selgitatud sätteid, st kohaldatakse 5.1. jagu.

1. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks kiudainesisaldus 9,6 g / 100 g, asjaomane mõõtemääramatus on $\pm 1,92$ g / 100 g (kõnealuses analüüsis arvestatakse mõõtemääramatuseks 20 %), $9,6 + 1,92 = 11,52$ g, mõõtemääramatusega võib seletada seda, et kindlakstehtud väärtus jääb allapoole esitatud väärtust; nimetatud toode loetakse 5.1. jaos sätestatud kriteeriumide kohaselt lubatud hälbe vahemikku kuuluvaks.

2. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks kiudainesisaldus $8,1 \text{ g} \pm 1,62 \text{ g}$ / 100 g (kõnealuses analüüsis arvestatakse mõõtemääramatuseks 20 %), $8,1 + 1,62 = 9,72$ g: väärtus on 5.1. jaos sätestatud kriteeriumide kohaselt lubatud hälbe alumisest vahemikust väljas ja arvesse tuleks võtta 2.4. jagu, milles tuuakse näiteid tegurite kohta, millega tuleb arvestada, kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbest välja.

3. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks kiudainesisaldus 14,5 g / 100 g, mis jääb 5.1. jaos sätestatud kriteeriumide kohaselt lubatud hälbe ülemisse vahemikku; lubatud hälbe ülempiir võrdub ülemine väärtus (siin 12,4 g) pluss tabelis 3 esitatud kiudainete lubatud hälbe ülempiir, mis on + 40 %; (40 % 12,4-st = 4,96); $12,4 + 4,96 = 17,36$ g / 100 g ja 6. jaos esitatud ümardamissuuniste kohaselt on suurim lubatud hälve 17 g / 100 g.

4. juhtum. Ametliku kontrolli käigus tehakse kindlaks kiudainesisaldus 18,1 g / 100 g, mis on 5.1. jaos sätestatud kriteeriumide kohaselt lubatud hälbe ülemisest vahemikust väljas (vt 3. juhtum); arvesse tuleks võtta 2.4. jagu, milles tuuakse näiteid tegurite kohta, millega tuleb arvestada, kui mõõdetud väärtus jääb esitatud väärtuse lubatud hälbest välja.

6. TOITUDE TOITUMISALASE TEABE ÜMARDAMISSUUNISED

Ümardamissuunised on tegurid, mis mõjutavad lubatud hälvete kindlaksmääramist, sealhulgas tüvenumbrite või kümnendkohtade arvu, et mitte esitada väära täpsusastet. Esitatud väärtuste ümardamissuuniseid tuleks arvesse võtta, kui hinnatakse, kas kontrolliasutuse analüüsi käigus kindlaksmääratud väärtus jääb lubatud hälbe piiresse.

Näiteks võib ümardamissuuniste põhjal valkude (valkude kohta ei ole esitatud väidet) esitatud väärtus 12 g peegeldada arvutuse või analüüsi tulemusena saadud väärtust, mis jääb vahemikku 12,4–11,5.

- Lubatud hälbe piirmäärasid tuleks kohaldada väärtuste suurima ja väikseima lubatud hälbe suhtes, mida võidakse ümardada esitatud väärtuseni, käesolevas näites 12,4 ja 11,5 g.
- Antud juhul oleks 3. jaos kindlaksmääratud lubatud hälve $\pm 20\%$, sellest tulenevalt saadakse ülemise vahemiku lubatud hälve, mille arvutamiseks liidetakse 12,4 g pluss 20 %, saades tulemuseks 14,88 g, ümardatuna 15 g-ni.
- Kui analüüsi põhjal saadakse koguseks 15 g, käsitletakse seda lubatud hälbe piiresse jääva väärtusena, kuid 16 g seda enam ei ole.

Teine ümardamissuunistega seonduv tegur on selline toitainesisaldus, mida võib lugeda tühiseks ja esitada seega kui „0” või „<x g”, nagu on osutatud tabelis 4, kus esitatakse „x”-i väärtus teatavate toitainete puhul. Teine võimalus on osutada märgistusel „Sisaldab väheolulisel määral...”.

Tabel 4: Ümardamissuunised toidu toitumisalase teabe märgistusel oleva toitumisalase teabe jaoks

Toitaine	Kogus	Ümardamine
Energia		lähima 1 kJ/kcal-ni (kümnendkohtadeta)
Rasvad*, süsivesikud*, suhkrud*, valgud*, kiudained*, polüoolid*, tärklis*	≥ 10 g / 100 g või ml	lähima 1 grammini (kümnendkohtadeta)
	< 10 g ja $> 0,5$ g / 100 g või ml	lähima 0,1 grammini
	puudub tuvastatav kogus või on kontsentratsioon $\leq 0,5$ g / 100 g või ml	„0 g” või „<0,5 g” võib esitada
Küllastunud rasvhapped* Monoküllastumata rasvhapped* Polüküllastumata rasvhapped*	≥ 10 g / 100 g või ml	lähima 1 grammini (kümnendkohtadeta)
	< 10 g ja $> 0,1$ g / 100 g või ml	lähima 0,1 grammini
	puudub tuvastatav kogus või on kontsentratsioon $\leq 0,1$ g / 100 g või ml	„0 g” või „<0,1 g” võib esitada
Naatrium	≥ 1 g / 100 g või ml	lähima 0,1 grammini
	< 1 g ja $> 0,005$ g / 100 g või ml	lähima 0,01 grammini
	puudub tuvastatav kogus või on kontsentratsioon $\leq 0,005$ g / 100 g või ml	„0 g” või „<0,005 g” võib esitada
Sool	≥ 1 g / 100 g või ml	lähima 0,1 grammini
	< 1 g ja $> 0,0125$ g / 100 g või ml	lähima 0,01 grammini
	puudub tuvastatav kogus või on kontsentratsioon $\leq 0,0125$ g / 100 g või ml	„0 g” või „<0,01 g” võib esitada
Vitamiinid ja mineraaltoitained	A-vitamiin, foolhape, kloriid, kaltsium, fosfor, magneesium, jood, kaalium	3 tüvenumbrit
	Kõik muud vitamiinid ja mineraaltoitained	2 tüvenumbrit

*Ei kohaldata alamkategoriate suhtes